

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecători – Ion Guzun, Ion Corolevschi, Iurie Bejenaru, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Ciolacu Nicolae în numele inculpatului Neaga Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Neaga Andrei Ivan,

născut la 13 iulie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. Chișinăului 37/2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 01 iulie 2010 - pînă la 12 decembrie 2011 (instanța de fond);

2. de la 09 februarie 2012 – pînă la 27 noiembrie 2012, de la 30 mai 2013 - pînă la 10 februarie 2014 (instanța de apel);

3. de la 22 februarie 2013 – 23 aprilie 2013;

de la 20 mai 2014 - pînă la 29 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 12 decembrie 2011, Neaga Andrei a fost condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 19 mai 2010, aproximativ la ora 18⁰⁰, cet. Neaga Andrei, aflîndu-se în fața casei sale, din str. Chișinăului 37, com. Băcioi, mun. Chișinău, în urma unui conflict apărut cu cet. Ursu Vasile, pe motivul că ultimul își făcea necesitățile fiziologice în apropierea casei sale, i-a aplicat acestuia o lovitură cu piciorul în regiunea capului, în rezultatul căruia cet. Ursu V. a căzut jos, lovindu-se cu capul de beton, fiindu-i

provocată echimoză și excoriație în regiunea temporală din dreapta, hemoragii pericraniene în regiunea temporală pe dreapta, fractura osului temporal drept, hematom subdural, hemoragii subarahnoidale și intracerebrale ce se califică ca vătămări corporale grave, care se află în legătură directă cu survenirea morții.

În rezultatul vătămărilor cauzate la 26.05.2010, cet. Ursu V. a decedat după agravarea generală a stării sănătății la CNȘPMU din mun. Chișinău.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorul de stat, succesorul părții vătămate Ursu Nadejda, inculpatul Neaga A. și avocatul acestuia Ciolacu N., care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Neaga Andrei să-i fie stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, din motiv că pedeapsa aplicată este prea blândă, la individualizarea căreia instanța nu a ținut cont de gravitatea faptei comise de inculpat, în rezultatul căreia victima a decedat. Totodată, la aplicarea pedepsei instanța nu a luat în considerație nici atitudinea inculpatului față de fapta comisă, care pe tot parcursul urmăririi penale a negat faptul aplicării cărorva lovituri victimei și nu a conștientizat că prin acțiunile sale a lipsit de viață o persoană. Astfel, consideră că prin pedeapsa aplicată de către instanța de fond nu a fost atins scopul pedepsei penale de apărare a persoanei împotriva infracțiunilor, violarea drepturilor și intereselor persoanei în cazul dat nefiind contracarată și pedepsită.

- succesorul părții vătămate, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse mai aspre, invocând că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de atitudinea inculpatului, contrar prevederilor art. 76, 77 Cod penal, nu a stabilit dacă există circumstanțe care atenuază răspunderea inculpatului, nu a fost motivată condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și nu a fost dată o apreciere tuturor probelor, declarațiilor martorilor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

- inculpatul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Consideră că sentința este ilegală și neîntemeiată, adoptată contrar prevederilor art. 8, 100-101, 389 Cod de procedură penală, deoarece condamnarea sa este bazată pe declarațiile martorilor acuzării, care nu a fost apreciată corespunzător, fiindcă sunt contradicții între ele, precum și cu alte probe. A menționat că nu s-a ținut cont că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 39-1186 din 24.06.2010

potrivit căruia moartea lui Ursu V. a survenit la 26 mai 2010, în rezultatul traumei cranio-cerebrale deschise, care permite a afirma că trauma nominalizată a avut loc în urma căderii libere sau accelerată a decedatului de pe suport propriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2012, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, admis parțial apelul acuzatorului de stat și succesoriului părții vătămate, casată sentința în partea aplicării art. 90 Cod penal, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care:

- Lui Neaga Andrei condamnat în baza art. 149 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare, în temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului Neaga Andrei în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, de către prima instanță a fost probată prin: - declarațiile succesoriului părții vătămate Ursu N., a martorilor Pascari L., Lașcu M., Ursu I., raportul de autosesizare din 20 mai 2011, raportul de autosesizare bazat pe raportul ofițerului operativ de sector, informația Centrului de Medicină Urgentă adresată către Comisariatul de poliție sect. Buiucani mun. Chișinău, raportul de expertiză medico-legală nr. 39-1186 din 24 iunie 2010.

Toate probele acumulate la cauza penală au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor și nu există dubii referitor la vinovăția inculpatului sau la încadrarea juridică a acțiunilor acestuia.

Referitor la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat, că instanța de fond corect și în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal a concluzionat despre necesitatea aplicării pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care a fost condamnat, sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei stabilite.

Totodată, a menționat că termenul minim de probă stabilit inculpatului este insuficient pentru atingerea scopului de verificare a atitudinii inculpatului față de pedeapsa stabilită, și din aceste considerente a admis apelurile în această parte stabilindu-i termenul de probă de 3 ani, cu aplicarea restricțiilor potrivit normei prevăzute la art. 90 alin.(6) Cod penal.

6. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, avocatul Diaconu D. în numele succesoriului părții vătămate Ursu N. și

inculpatul Andrei Neaga, care au solicitat:

- procurorul, casarea deciziei contestate cu dispunerea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. La stabilirea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, inculpatul chiar dacă a comis o infracțiune mai puțin gravă din imprudență, *acesta a lipsit de viață o persoană*, nerecunoscându-și vina chiar dacă a fost dovedită pe deplin, nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, hotărîrea nu conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului.

- avocatul Diaconu D. în numele succesului părții vătămate, casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță. Recurentul invocă încadrarea juridică greșită a infracțiunii prevăzute de art. 149 alin.(1) Cod penal, comise de către Neaga A., deoarece din totalitatea probelor administrate la materialele cauzei, rezultă cu certitudine că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate conform art. 151 alin.(4) Cod penal.

Consideră că, vinovăția acestuia se dovedește cu certitudine prin probele enumerate: declarațiile martorului ocular Pascari L., certificatului de la Liceul Sportiv, care confirmă frecventarea de către inculpat pe parcursul a 5 ani a secției Jetkondo, declarațiile lui Gologan V. și N. Astrovski.

Astfel, probele cercetate în ședința de judecată exclud încadrarea juridică a infracțiunii comise ca fiind cu forma de vinovăție din imprudență, însă, demonstrează că atacul a fost intenționat, cu folosirea procedeelor de luptă și provocarea leziunilor grave, comise către acesta.

Totodată nu s-a ținut cont de faptul, că inculpatul și-a lăsat victima la locul comiterii infracțiunii fără a verifica starea acestuia după cădere.

- inculpatul, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei hotărîri de achitare din motiv că nu există fapta infracțiunii. Consideră că, instanțele de judecată și-au întemeiat hotărîrile de condamnare numai în baza probelor acuzării, care sunt contradictorii și neveridice, iar instanța de apel nu a verificat probele sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind încălcate prevederile alin. (2) art. 24 Cod de procedură penală. La fel a menționat că procesul de judecată în instanța de apel a avut loc cu încălcarea principiului echității deoarece a refuzat de a interoga doi martori ai apărării, Chiochiu R., Sava S., prin ce au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO și anume dreptul la un proces echitabil.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 aprilie 2013, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, avocatul Diaconu D. în numele succesorului părții vătămate Ursu N. și inculpatul Neaga A., casată decizia Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a conchis că, instanța de apel examinând apelurile declarate, a ajuns la concluzia că pedeapsa stabilită de instanța de fond este prea blândă, însă contrar circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare a pedepsei, a adoptat o altă soluție prin care menținând aplicarea art. 90 Cod penal, numai formal a majorat termenul de probă pînă la 3 ani. Prin urmare, instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat, complet, obiectiv și sub toate aspectele asupra motivelor invocate în apel, nu a dat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei în raport cu circumstanțele cauzei și, astfel a ajuns la o concluzie pripită, precum că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

8. Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpat, admise apelurile declarate de procuror și succesorul părții vătămate Ursu N., casată parțial sentința, în latura pedepsei, și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Neaga Andrei a fost condamnat în baza art. 149 alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis. În rest, sentința a fost menținută.

9. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, considerînd justă concluzia privind vinovăția lui Neaga Andrei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal.

Instanța a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului și anume: - declarațiile martorilor Pascari L., Ursu N., Lașcu M., precum și actele cauzei, - procesul-verbal de cercetare la fața locului, raportul de expertiză medico-legală nr. 39-1186 din 04.06.2010, raportul de autosesizare din 20.05.2011.

Astfel, vinovăția inculpatului în săvîrșirea faptei incriminate este caracterizată prin imprudență sub formă de încredere exagerată, deoarece inculpatul nu a prevăzut survenirea morții victimei în urma loviturii aplicate, deși trebuia și putea s-o prevadă, reieșind din faptul că i-a aplicat victimei, o lovitură puternică cu piciorul în regiunea gîtului, ceea ce presupune imediata

cădere a victimei de la forța cu care a fost lovită – cu capul pe suprafața betonată, prezentă la poarta inculpatului.

La fel, instanța a dat apreciere corespunzătoare și declarațiilor martorilor Chiochiu R. și Sava S., care au fost prezentate în sprijinul apărării, însă acestea nu reprezintă temei pentru achitarea inculpatului, deoarece datele comunicate de martorii nominalizați nu servesc la inexistența infracțiunii și la neidentificarea făptuitorului. Declarațiile lor sunt apreciate, la fel, ca și declarațiile martorilor Neaga I. și Criganuța O., care, la momentul săvârșirii faptei criminale, nu se aflau la timpul și locul infracțiunii, astfel, probele respective nu combat probele prezentate de acuzator, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, motivele invocate de inculpat, sunt combătute prin declarațiile martorului ocular Pascari L., confirmate de martorii Ursu I. și Lașcu M., din care rezultă, că inculpatul este persoana, care i-a aplicat victimei Ursu V. lovitura cu piciorul în regiunea capului, care, potrivit raportului de expertiză medico-legală din 24.06.2010 a produs leziuni corporale, calificate ca vătămare gravă aflată în legătură causală directă cu survenirea morții.

Nerecunoșterea vinovăției și susținerile inculpatului precum că nu a săvârșit infracțiunea imputată nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de către instanță, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 149 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal a menționat că, la individualizarea pedepsei inculpatului instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și nemotivat a dispus condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece pentru aplicarea acestora trebuie să existe anumite condiții, indicându-se în hotărîre motive temeinice și legale privind condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, în speță, instanța ținând cont de principiul individualizării pedepsei, de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, a considerat că Neaga A. urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare.

10. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Ciolacu N. în numele inculpatului Neaga A., care, invocând ca temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură

penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu există fapta infracțiunii.

În argumentarea recursului a invocat că concluziile instanței de apel sunt contrare probelor din dosar. Instanța nu a dat nici o apreciere faptului că în declarațiile martorului Pascari L., depuse la diferite etape, sunt divergențe.

La fel, instanța s-a bazat pe raportul de expertiză medico-legală nr. 39-1186 din 24.06.2010, însă nu a dat nici o apreciere faptului că la efectuarea expertizei nu s-a depistat nici-o urmă de lovitură. Mai mult că, prin acest raport nu se dovedește vinovăția lui Neaga A., dar invers, dovedește faptul că declarațiile martorului Pascari L., precum că inculpatul l-a lovit cu forța pe Ursu V. sunt neveridice, deoarece la audierea expertului, acesta a declarat că, *„în starea lui de ebrietate el putea fi neadecvat, să cadă în comă, să se clatine, să piardă echilibrul, cunoștința, putea chiar să decedeze... Când merge vorba de o lovitură cu piciorul obligatoriu rămân semne, plăgi, hematoame, echimoze, care în cazul dat nu au fost depistate nici în urma examinării de către el și nici de alți medici. Nu poate face o legătură cu cauza decesului, deoarece el nu a constatat nici o lovitură. Cu piciorul nu a fost posibilă o lovitură fără urme. A afirmat cu certitudine că cu piciorul nu este posibil să nu rămîne urme după aplicarea loviturilor. Nu putea să dispară consecințele contuziei în 6 zile”*.

Totodată, instanța nu a dat nici un motiv întemeiat de respingere a raportului de expertiză și declarațiilor expertului. Prin urmare, instanța de apel a ignorat în totalitate probele apărării și s-a manifestat vădit în favoarea acuzării, încălcându-i inculpatului dreptul la un proces echitabil, dar și prevederile alin.(3) art. 8 CPP, care prevede că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Consideră, că la rejudecarea cauzei în instanța de apel situația de fapt nu a rămas aceeași, deoarece prin declarațiile martorilor apărării audiați în instanța de apel Chiochiu R., Sava S. se constată că Neaga A. nu i-a aplicat nici o lovitură părții vătămate Ursu V., or, el împreună cu acești martori au ieșit concomitent din ogradă, când Ursu V. se afla la pământ. Astfel, se constată o altă situație decât era la examinarea cauzei în instanța de fond în lipsa declarațiilor acestor martori.

11. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi

respins, ca inadmisibil, deoarece argumentele invocate nu se încadrează în cele prevăzute la art. 427 CPP, iar instanța de apel și-a întemeiat soluția respectând prevederile art. 414, 436 Cod de procedură penală.

12. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit textului recursului, avocatul Ciolacu Nicolae în numele inculpatului Neaga A. invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Colegiul constată că aceste temeiuri, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanțele de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Neaga Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin.(1) Cod penal, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestuia este justă.

Concluzia instanțelor judecătorești contestate sunt juste și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sunt:

- *raportul de autosesizare întocmit de către OSUP al SUP a CPS Botanica, Mîrleanu L. din 20 mai 2010, prin care organul de urmărire penală s-a autosesizat că la 19 mai 2010, în urma unei neînțelegeri apărute între cet. Ursu V. și Neaga A., ultimul l-a lovit cu piciorul în regiunea gâtului, în urma căruia Ursu V. a căzut*

jos la pământ fără cunoștință (f.d.5, vol.I);

- *raportul ofițerului operativ de sector BP Bacioi, Erhan S. din 20 mai 2010* care a comunicat că la data de 19 mai 2010, aproximativ la ora 22⁰⁰, a primit informația 903, precum că în com. Bacioi, str. Chișinăului, cet. Ursu V., fiind în stare de ebrietate a căzut jos, în urma la ce a fost transportat la spitalul de urgență. În urma audierii la 20 mai 2010 a cet. Ursu N. s-a stabilit că Ursu V. a fost lovit cu piciorul în cap de către cet. Neaga An., ca urmare a căzut jos și s-a lovit puternic cu capul de beton. (f.d.6, vol.I);

- *informația IMSP Centrul Național Științifico-Practic de Medicină Urgentă, adresată către CPS Buiucani, unde, la circumstanțele traumei sau motivele trimiterii la autopsie medico-legală s-a invocat că: Din spusele medicului de la salvare pacientul a căzut jos de la înălțimea proprie, pe adresa com. Bacioi, str. Chișinăului 37/1, pe data de 19.05.2010, aăroximativ la ora 19⁵⁰ (f.d.12);*

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabelul din 20 mai 2010, potrivit căruia a fost cercetat porțiunea de teren din beton, din fața gardului și a porții de la gospodăria cet. Neaga I., din str. Chișinăului 37, com. Bacioi. La o distanță de aproximativ 1 m, de la gard, de lângă parul porții au fost găsite 3 picături de culoare brun-roșietică (f.d.17-20, vol.I);*

- *explicațiile depuse în cadrul urmăririi penale de martorul Pascari L. la 20 mai 2010 și susținute în cadrul ședinței instanței de fond, care a declarat că la 19 mai 2010, se afla în vizită la prietena sa, Ursu M., în com. Bacioi, mun. Chișinău și a fost rugat de către tată ei, Ursu V. să-l transporte cu automobilul său, la un sătean, fiind în căutarea unui câine de rasă. Apoi, l-a transportat la alt sătean pe nume Neaga I. Ajungând la poarta acestuia, Ursu V. s-a coborât din automobil, apropiindu-se de poarta ultimului, strigându-l, iar în timp ce aștepta în drum s-a îndepărtat la o distanță de aproximativ 3 metri de la poarta lui Neaga pentru a-și face necesitățile fiziologice. Din ograda vecinilor a ieșit Neaga A. care brutal a strigat la Ursu V. de ce-și satisface necesitățile personale sub gardul lor, la ce Ursu V. i-a răspuns urât, iar Neaga A. i-a aplicat ultimului o lovitură puternică cu piciorul în regiunea gâtului, de la ce victima a căzut jos, lovindu-se cu capul de beton, pierzând cunoștința. A văzut cum curgea sânge din nas, apoi din urechi. Din acel moment Ursu V. nu s-a mai ridicat. Ulterior, a fost transportat la spital, starea lui agravându-se, iar la 26.05.2010 a decedat. L-a spital i-a fost comunicat că la Ursu V. este fracturat baza craniului. Suplimentar în instanța de fond a comunicat că în regiunea gâtului Ursu V. era puțin roșu de la lovitura primită. Inițial el nu a comunicat medicilor nimic, iar Neaga A. cu tatăl său, le-a spus*

medicilor că Ursu V. era beat și a căzut jos. Seara când i-a sunat polițiștii le-a declarat că Ursu V. a căzut jos (f.d.15-16, 142-147, vol.I);

- *procesul-verbal de audiere a martorului Lașcu M. depuse în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței instanței de fond, care a comunicat că activează în calitate de medic la spitalul de urgență. În ziua incidentului, aflându-se în serviciu 903 a primit chemarea cu solicitarea de ajutor cet. Ursu V. La fața locului se afla victima Ursu, fără cunoștință, de la care curgea sînge din nas și ureche. Lîngă el se aflau mai multe persoane, care încercau să-i acorde ajutor. Cineva din cei prezenți a spus că victima a căzut jos, însă cine anume nu a observat. Reieșind din cele constatate la fața locului, inclusiv și din auzite, medicul de urgență a scris în fișa de solicitare a asistenței medicale, precum că – pacientul a fost găsit de către trecători în str. Chișinăului 37/1, com. Bacioi. Pacientul este în stare de ebrietate. La întrebări nu răspunde. Din spusele oamenilor a căzut”;*

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 39-1186 din 24 iunie 2010, prin care s-a stabilit că, „Moartea cet. Ursu V. a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale deschise, care s-a urmat cu fractura osului temporal drept, dezvoltare hematomului subdural în volum 40 ml, hemoragiilor subarahnoidale și intracereblare.*

Pe corpul lui Ursu V. în urma examinării medico-legale au fost depistate următoarele leziuni: echimoză și excoriație în regiunea temporală din dreapta, hemoragii pericraniene în aceiași regiune, fractura osului temporal drept, hematom subdural, hemoragii subarahnoidale și intracerebrale. Aceste leziuni sunt intravitale și au putut fi cauzate în timpul indicat, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu în asociere, se califică ca vătămări corporale grave, care se află în legătură cauzală directă cu survenirea morții. Caracterul și localizarea leziunilor corporale, prezența leziunilor caracteristice pentru contralovitură, permit de a afirma faptul că trauma cranio-cerebrală în cazul dat, este caracteristică pentru producerea ei la căderea liberă sau accelerată a decedatului de pe suport propriu”.

- *procesul-verbal de audiere a expertului Tighineanu S. în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, care a comunicat că în sîngele defunctului s-a depistat 3,12 % intoxicație alcoolică gravă. Victima în starea dată putea fi neadecvat, să cadă în comă, să se clatine, să piardă echilibrul, cunoștința, chiar și să decedeze. Nu are nici o legătură cauzală decesul victimei cu starea de ebrietate, însă a favorizat ebrietatea cu cauza decesului, deoarece intoxicația se manifestă prin edem pronunțat a creierului care în cazul dat a fost un edem ca consecință a traumei. Hemoragia pe care o avea defunctul putea să-l țină în viață dacă nu avea intoxicație alcoolică. Acești doi factori au agravat starea defunctului. În afară de fractura din partea dreaptă nu s-a depistat nimic la cadavru, iar fractura*

nominalizată era rezultatul căderii. Poate să nu lasă hematoame, doar un edem. *Puteau să apară așa leziuni corporale cu accelerare și fără*, în practică se întâlnesc așa cazuri. Cu accelerație leziunile puteau fi mai mari, iar în cazul din speță lovitura a fost mică de 4 cm (f.d.137-139, vol.I).

Prin urmare, argumentele avocatului Ciolacu N. precum că Neaga A. nu a comis infracțiunea de lipsire de viață din imprudență, este neîntemeiată și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Neaga A. în comiterea infracțiunii imputate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Afirmațiile recurentului invocate în recurs precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele sus indicate, punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a acestui recurs, deoarece, ca probe acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform procedurii penale. Cu atît mai mult că critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de stare de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată. Instanța de recurs verifică starea de drept a cauzei și numai în acest aspect este competentă a se expune.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că acțiunilor inculpatului Neaga A. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75-76 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuiază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căruia a fost declarat vinovat, iar temei legal de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Ciolacu N. în numele inculpatului și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrilor atacate.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Ciolacu Nicolae în numele inculpatului Neaga Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, în cauza penală în privința lui *Neaga Andrei Ivan*, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă, publicată la 19 august 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Ion Guzun

Ion Corolevschi

Iurie Bejenaru

Petru Moraru